

nye oplysninger, foretage undersøgelser eller lignende.

Efter bestemmelsen kan ministeren kræve, at oplysningerne afgives i en bestemt form, for eksempel i elektronisk form. Et sådant krav må dog ikke indebære, at kommunalbestyrelsen eller regionsrådet tvinges til at anvende særligt avancerede program- eller maskinløsninger. Ministerens afgørelser efter denne bestemmelse kan ikke påklages.

Det forventes, at ministerens beføjelser efter denne bestemmelse vil blive delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til § 44

Efter bestemmelsen kan miljøministeren træffe afgørelse om, at den stedlige kommunalbestyrelse eller det stedlige regionråd skal tilvejebringe oplysninger til brug for ministerens vurdering af forhold, omfattet af loven. Efter bestemmelsen kan ministeren desuden fastsætte krav om, at den ansvarlige skal tilvejebringe oplysninger om de foranstaltninger, den ansvarlige har gennemført i henhold til lovforslagets bestemmelser. Ministeren kan endvidere fastsætte krav til, i hvilken form disse oplysninger fra kommunalbestyrelse, regionsråd og den ansvarlige skal afgives i.

Bestemmelsen skal sikre, at Miljøministeriet kan råde over de nødvendige oplysninger til brug for forpligtelsen til afrapportering efter miljøansvarsdirektivets artikel 18, samt at der kan tilvejebringes oplysninger, der kan medvirke til at fremme udvikling af finansielle produkter, f.eks. forsikringer, jf. direktivets artikel 14. Blandt andet Forsikring & Pension vil derfor blive inddraget i forbindelse med ministerens fastsættelse af regler efter bestemmelsen.

Til kapitel 7

Til § 45

Til stk. 1

Efter bestemmelsen skal miljøministeren opkræve et gebyr for sagsbehandlingen efter lovforslagets bestemmelser hos den ansvarlige. Dette krav om, at den ansvarlige skal dække omkostningerne ved ministerens sagsbehandling, følger af miljøansvarsdirektivt og er en udmøntning af det forurenere-betaler-princip, som ligger til grund for direktivets bestemmelser.

Ved omkostninger til sagsbehandling skal efter miljøansvarsdirektivet og dermed efter dette lovforslag forstås omkostninger, som er nødvendige for en korrekt og effektiv gennemførelse af bestemmelserne i dette lovforslag, herunder omkostningerne til vurdering af miljøskade og overhængende fare for miljø-

skade og hvilke foranstaltninger, der skal iværksættes overfor en skade eller en fare for en skade, administrative og juridiske omkostninger, håndhævesomkostninger, omkostninger ved dataindsamling og andre generelle omkostninger samt omkostninger ved overvågning og tilsyn.

Den almindelige forvaltningsretlige pligt for myndigheder til at begrunde deres afgørelser gælder også her, og miljøministeren skal således ved opkrævning af gebyret redegøre for, på hvilket grundlag og hvorledes det opkrævede gebyr er beregnet.

Miljøministerens beføjelse efter denne bestemmelse forventes delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til stk. 2 og 3

Efter bestemmelserne kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om, hvorledes gebyret skal beregnes, forfaldstid m.v. og om betaling af rente ved manglende eller for sen betaling af gebyr efter stk. 1.

Det forventes, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at gebyret skal opgøres som summen af afholdte udlæg i form af omkostninger til f.eks. køb af laboratoriedydelser eller anden ekspertbistand fra eksterne leverandører og omkostningerne ved den arbejdstid, der er medgået til behandlingen af sagen, beregnet på basis af en gennemsnitlig timepris inklusiv overhead. Overhead fastsættes skønmæssigt således, at den kan dække de administrative omkostninger og andre generelle omkostninger, der skal dækkes i forbindelse med sagsbehandlingen efter lovforslagets bestemmelser.

Til § 46

Efter denne bestemmelse er gebyret, der opkræves efter § 45, og renter heraf tillagt udpantningsret og kan derudover inddrives ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Det følger endvidere, at krav kan eftergives af restanceindrivelsesmyndigheden efter reglerne i opkrævningsloven, jf. bestemmelsens stk. 2.

Bestemmelsen svarer til de bestemmelser, der blev indsat i en lang række love med vedtagelsen af lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler).

Til kapitel 8

Til § 47

I overensstemmelse med direktivets artikel 10 fastsættes der en forældelsesfrist på 5 år, inden for hvilken ministeren kan indlede procedurer til at få dækket af-